

selv at bruge albuerne og skabe sig et selvstændigt lokalt tilvejebragt råderum.

Kl. 13.30

Derfor er det med stor fortrøstning, jeg ser frem til årets forhandlinger med kommunerne om økonomien for 2007. Det tror jeg sådan set egentlig også gælder for kommunerne, fordi årets forhandlinger repræsenterer en hel unik mulighed for, at vi i fællesskab kan udstikke rammerne for det fremtidige budgetsamarbejde med stærke og mere velfunderede kommuner.

Jeg synes derfor, man med rette kan sige, at det kommunale selvstyre vil være i højsædet i årets forhandlinger, ikke mindst udtrykt ved at kommunerne selv vil få lejlighed til at præge, hvordan den fremtidige relation mellem dem og staten skal være.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Vi går nu over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, fru Pia Gjellerup.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

God tone siger, at man skal sige tak for besvarelsene, og det vil jeg så gøre. Det var ganske vist ikke besvarelser, men indlæg, for man blev da i hvert fald ikke informeret meget om det, der bliver spurgt om i forespørgslen, f.eks. hvilke elementer der forventes at indgå i forhandlingerne, eller hvilke bud man har med hensyn til at skabe overensstemmelse mellem principperne for det kommunale selvstyre, som vi lige har drøftet længe og indgående, og den økonomi, der stilles til rådighed.

Det er jo, som jeg også fik lejlighed til at bemærke på et tidspunkt i formiddags, sådan, at vi på de fleste områder af livet kender til, at den, der betaler, også har mulighed for at bestemme musikken og omvendt, hvis man bestemmer musikken, må man også betale.

Men sådan er det ikke, når vi ser på kommunerne og det kommunale selvstyre, for kommunerne oplever, at der bliver stillet konkrete opgaver, der bliver stillet meget detaljerede opgaver op foran dem, og så bliver der i tilgift til det forventet meget herfra og fra regeringen, Folketinget og borgere, som næres af diskussioner og debatter og ambitioner af politisk art, der gør, at

kommunerne samlet set både sidder med meget store forpligtelser og forventninger at indfri.

Så oplever de, at det ikke er en forhandling om, hvad der så skal til af økonomi, der skal finde sted her i maj og juni måned. Det er ikke lænere ligeværdige forhandlere, der sidder over for hinanden, regeringen på statens vegne og KL på kommunernes vegne. Nej, der sidder nogle parter, hvoraf den ene har bestemt, hvad rammen skal være. Så har den samme part bestemt, hvad det er, der skal løses inden for rammen. Og det, der så forhandles om, er nogle enkelte elementer om ændringer inden for den ramme, men spørgsmålet er ikke, om rammen overhovedet passer, fordi den ramme ikke er til diskussion.

Med indgrebet før jul i form af tekstanmærkninger i forbindelse med den afsluttende del af finanslovbehandlingen har vi set, hvor galt det kan gå. Vi har set det varslet i indgreb i det lovforslag, som vi behandler i Folketinget i øjeblikket, nemlig i L 178, der var til behandling den 4. april. I de sammenhænge har vi meget præcist hørt en indrømmelse fra regeringen af, at rammerne for den kommunale økonomi også for 2007 er lagt.

Derfor er jeg faktisk ikke i den situation, at jeg har særlig meget respekt for, at det er nogle besvarelser, der er så indholdsløse, som dem, vi har fået i dag. Det vil jeg have fuld respekt for, hvis man sidder over for en ligeværdig partner, hvis man sidder i en situation, hvor det at spille med fuldstændig åbne kort på den ene side jo er meget vanskeligt, fordi så er det svært at vinde bare nogle få stik, og det vil jeg såmænd til enhver tid mene, at staten også bør kunne have i sammenhængende diskussion med kommunerne om udviklingen.

Kl. 13.35

Men her er stikkene taget hjem på forhånd. Kommunerne haver sig at rette efter de udstukne økonomiske rammer. Rammerne er lagt, de er ikke til diskussion. Så kunne regeringen passende fortælle Folketinget, hvordan man så med den ramme vil reducere de forventninger og de krav, der stilles til kommunerne. Nok siger finansministeren, at der er flere penge i kommunerne, ja, men væksten i den kommunale økonomi er mere end halveret i forhold til en hvilken som helst anden 4-års-periode i nyere tid, og endnu mere markant er det, at der i modsætning til enhver økonomisk planlægning eller virkelighed i nyere tid nu er en afgørende forskel på